

හෝමියෝපති වෛද්‍ය ක්‍රමයේ ක්‍රියාත්මක ස්වභාවය හා මුහුණපාන ගැටලු:
වැලිසර හෝමියෝපති රෝහල ඇසුරින්

ජයන්ත ජයසිරි
සමාජ විද්‍යා හා මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

වර්තමානයේ ක්‍රියාත්මක වන වෛද්‍ය ක්‍රම අතර හෝමියෝපති වෛද්‍ය ක්‍රමයට හිමිවන්නේ අද්විතීය ස්ථානයකි. 'Homoeopathy' නාමය සෑදී ඇත්තේ 'හෝමියෝ' (Homoeo) හා 'පැතෝස්' (Pathos) යන වදන් එක්වීමෙනි. 'හෝමියෝ' යනු සමාන (Like) යන්නයි. 'පැතෝස්' නම් හෝමියෝපති වෛද්‍ය ක්‍රමය ජර්මනියේ බිහිවූයේ දැනට වසර 200 කට පමණ පෙරය. එහි නිර්මාතෘවරයා වන්නේ ජර්මන් ජාතික වෛද්‍යවරයකු වන ක්‍රිස්ටියන් ෆ්‍රෙඩ්රික් සැමුවෙල් හනේමන්ය (Christian Frederick Samuel Hahnemann). 1807 දී ඔහු හුප්ලන්ඩ් (Hufeland) සඟරාවට ලිපියක් ලියමින් 'හෝමියෝපති' නාමය ලොවට එළි දැක්වීය.

1950 දී හෝමියෝපති වෛද්‍ය ක්‍රමය පිළිබඳ උනන්දුවක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඇති විය. 1952 දී පාර්ලිමේන්තුවෙහි මේ පිළිබඳ සාකච්ඡා කළ අතර, එය උගෙන ගැනීමට හා වෛද්‍ය ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමට කටයුතු කරන මෙන් රජයෙන් ඉල්ලා සිටින ලදී. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සෞඛ්‍ය අමාත්‍යවරයාගේ ආරාධනාවක් පරිදි ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වන ලද වෛද්‍ය පී. එන්. බාර්ජ් (P. N. Barmergee) ගේ සහභාගීත්වයෙන් යුත් කමිටුවක් පිහිටවන ලදී. මෙරට සෞඛ්‍ය ක්ෂේත්‍රයට හෝමියෝපති වෛද්‍ය ක්‍රමයෙන් ලැබුණු දායකත්වය පදනම් කොට ගෙන 1970 දී හෝමියෝපති ආඥා පනත පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනෙන ලදී. ඒ අනුව 1970 අංක 7 දරණ හෝමියෝපති පනත මගින් හෝමියෝපති වෛද්‍ය ක්‍රමය නීතිගත කොට පිළිගන්නා ලදී. ප්‍රථම 'හෝමියෝපති වෛද්‍ය සභාව' 1979 මාර්තු 01 වන දින සෞඛ්‍ය ඇමතිවරයා විසින් පිහිටුවනු ලැබීය.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ හෝමියෝපති වෛද්‍ය ක්‍රමයේ ක්‍රියාත්මක ස්වරූපය හා එය මුහුණපාන සමාජ ගැටලු පිළිබඳ වෛද්‍ය මානව විද්‍යාත්මකව අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි ප්‍රධාන අරමුණ වේ. මෙම අධ්‍යයනයේ දී ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය භාවිත කරන ලදී. ප්‍රාථමික දත්ත ඒකරාශී කිරීමේ දී සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ නිරීක්ෂණය යොදා ගන්නා ලදී.

වසර හැටක පමණ කාලයක් තිස්සේ හෝමියෝපති වෛද්‍ය ක්‍රමය මෙරට ක්‍රියාත්මක වේ. එම වෛද්‍ය ක්‍රමය සම්බන්ධව මධ්‍යගත කාර්යභාරයක් ඉටුකරන එකම ආයතනය පිහිටා ඇත්තේ වැලිසරය. මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලා දෙහිවල, මාතලේ, කුරුණෑගල, අම්පාර, රත්නපුර, වේවැල්දෙණිය හා මොණරාගල පිහිටා තිබේ. වෛද්‍යවරු 200ක් සේවය කරති. වසරකට ලක්ෂ 5 ක් පමණ ප්‍රතිකාර ලබාගනී. එහෙත් ප්‍රචාරණය, ව්‍යාප්තිය, රාජ්‍ය අනුග්‍රහය නොලැබීම, වෛද්‍ය විද්‍යාලයක් නොපැවතීම, රෝහල් සංවර්ධනය ප්‍රමාද වීම රජයේ සෞඛ්‍ය ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක නොවීම, වෛද්‍යවරුන්ගේ ලියාපදිංචිය කාර්යක්ෂම නොවීම , අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩ හිඟය ආදී ගැටලු රැසක් උද්ගත වී තිබේ.

ප්‍රමුඛ පද: ප්‍රාථමික මූලාශ්‍ර, ද්විතීයික මූලාශ්‍ර, සම්මුඛ සාකච්ඡා, නිරීක්ෂණය